

**UCHWAŁA NR XVI/130/2015
RADY MIEJSKIEJ W ALWERNI**

z dnia 18 grudnia 2015 r.

**w sprawie przyjęcia Gminnego program przeciwdziałania przemocy w rodzinie dla Gminy Alwernia na
lata 2016-2020**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515, z późn. zm.), w związku z art. 110 ust. 10 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (tekst jednolity: Dz. U. z 2015, poz. 163 z zm.), a także art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. 2015 r. poz.1390 z późn.zm.) oraz uchwały Nr 76 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia krajowego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie na lata 2014-2020 (M.P. z 2014 r. poz. 445)

Rada Miejska w Alwerni uchwala co następuje:

§ 1. Uchwala się Gminny program przeciwdziałania przemocy w rodzinie dla Gminy Alwernia na lata 2016-2020, stanowiący załącznik do niniejszej Uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy Alwernia.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Alwerni

mgr Tomasz Tomaszewski

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie dla Gminy Alwernia na lata 2016-2020
SPIS TREŚCI

WSTĘP
PRZEMOC W RODZINIE - informacje podstawowe.
CYKL PRZEMOCY DOMOWEJ

WSTĘP.....	str. 1
CHARAKTERYSTYKA GMINY ALWERNIA.....	str. 5
DIAGNOZA ŚRODOWISKA LOKALNEGO.....	str. 10
CELE PROGRAMU.....	str. 13
ADRESACI PROGRAMU.....	str. 14
REALIZACJA PROGRAMU.....	str. 14
PRZEWIDYWANE EFEKTY REALIZACJI PROGRAMU.....	str. 14
MONITORING I EWALUACJA.....	str. 14
TERMIN REALIZOWANIA PROGRAMU.....	str. 15
FINANSOWANIE PROGRAMU.....	str. 15
HARMONOGRAM DZIAŁAŃ NA LATA 2016-2020.....	str. 15
ZAKOŃCZENIE.....	str. 15

WSTĘP

„Kiedy czekasz na nieuchronną karę, budujesz wyobrażenia tego, co nastąpi, obmyślasz sposób, by tym razem uzyskać ulaskawienie. A ponieważ chodzi o to, żeby ciebie złamać, więc łamiesz się sama dla świętego spokoju. Tłumisz swój gniew i starasz się, żeby sprawca zobaczył, jaka jesteś uległa. Myślisz „niech tylko odejdzie, przecież nie może mi zabrać wewnętrznej wolności”. Ale może on do tego dąży, dlatego święty spokój nigdy nie nadchodzi. Wreszcie zaczniesz rozumieć, że cała twoja strategia na nic się przyda, bo sprawca nie przestanie, dopóki jego władza nad tobą nie będzie pełna. Kontrola myśli, snów, marzeń... (Anna Maria Nowakowska „Laboratorium strachu” *Niebieska Linia 6/11/2000*)”

PRZEMOC W RODZINIE - informacje podstawowe.

Przemoc w rodzinie zwana także potocznie przemocą domową - to jednorazowe lub powtarzające się umyślne działanie na szkodę bliskiego lub zaniechanie działań koniecznych do ochrony zdrowia i życia osób najbliższych. Działania te naruszają prawa i dobra osobiste członka rodziny. Przemoc w rodzinie w szczególności naraża osoby bliskie na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, narusza ich godność osobistą, nietykalność cielesną, wolność i swobodę w tym również osobiste normy związane z życiem seksualnym. Powoduje szkody na zdrowiu fizycznym, psychicznym, a także wywołuje cierpienie i krzywdy moralne u osób, które jej doznają.

Przemoc w rodzinie:

- jest zjawiskiem wynikającym z działania człowieka - działanie lub zaniechanie działań jest dokonywane przez jednego członka rodziny przeciwko pozostałym;
- jest intencjonalna - zmierza do osiągnięcia jakiegoś celu; wykorzystuje przewagę sił uniemożliwiającą samoobronę i opiera się na władzy i kontroli;
- narusza prawa i dobra osobiste krzywdzonego członka rodziny;
- powoduje szkody i cierpienie u osób, których dotyka.

CYKL PRZEMOCY DOMOWEJ

Przemoc domowa rzadko jest czynem jednorazowym. Znacznie częściej jest procesem o długiej, nawet kilkunastoletniej historii. Ma tendencję do powtarzania się według zauważalnej prawidłowości.

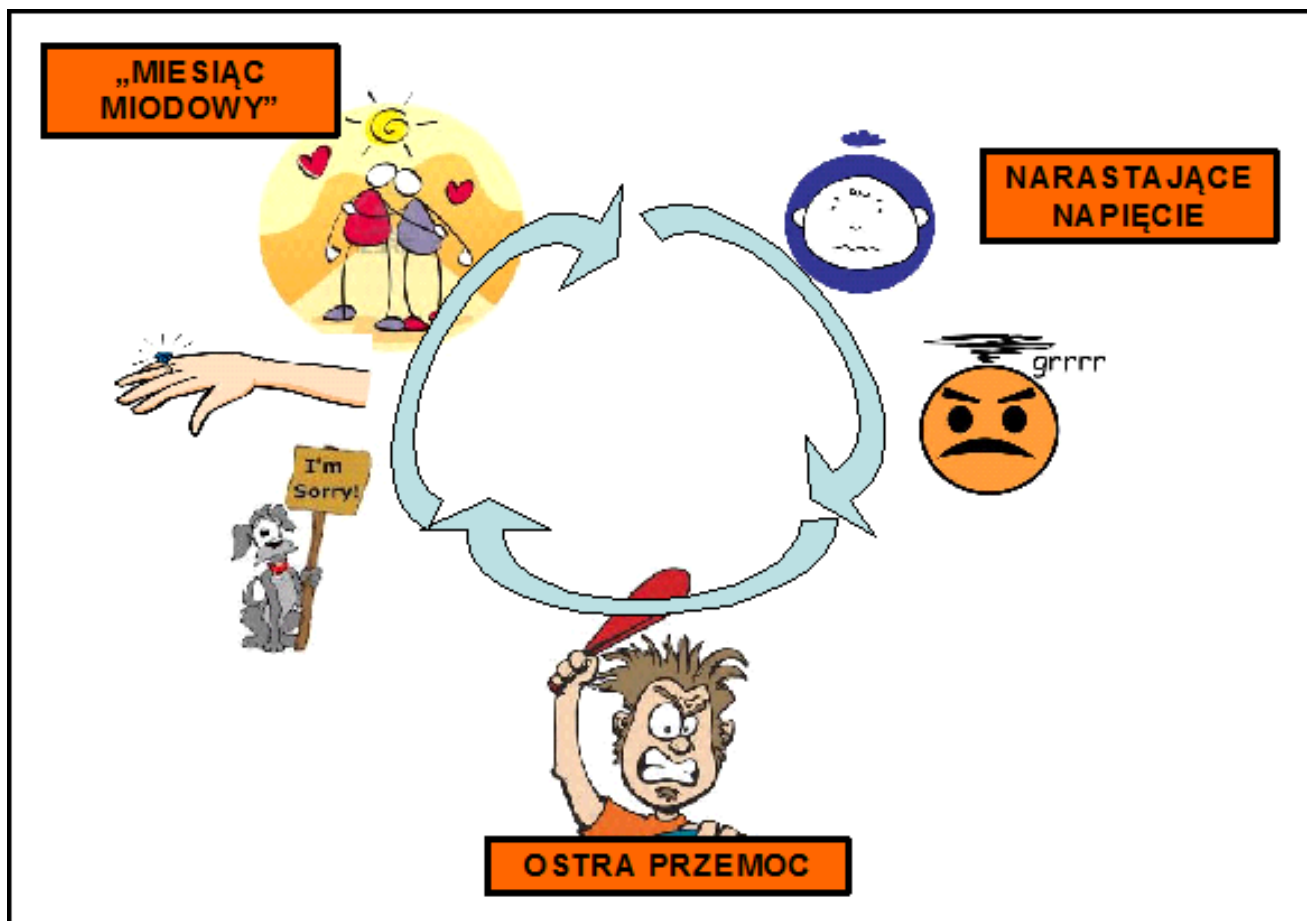
Cykl przemocy składa się zwykle z trzech następujących po sobie faz:

Faza narastającego napięcia - jest to początek cyklu, który charakteryzuje się wzrostem napięcia i natężeniem sytuacji konfliktowych. Na tym etapie dochodzi do rozmaitych incydentów takich jak np. przejawy zazdrości, gniewu, kontrolowanie członków rodziny, używanie obraźliwych słów, poniżanie bliskich osoby. Osoba wobec, której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc jest stale poirytowana i prowokuje kłótnie. Osoba, wobec której kierowana jest złość partnera stara się za wszelką cenę uspokoić sytuację, zaspakajając żądania partnera i robiąc wszystko by poprawić mu nastrój. Często sama obarcza się winą za jego zachowanie i dąży do zaduszczenia i uszczęśliwienia osoby, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc. Przyczyny narastającego napięcia mogą tkwić poza rodziną, czasem są to błahostki, drobne nieporozumienia, które spiętrzają napięcie. Sytuacja staje się nie do zniesienia i pojawia się agresja.

Faza ostrej przemocy - następuje wybuch gniewu i wyładowania agresji. Czasami awanturę wywołuje sama osoba, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą, ponieważ nie może już wytrzymać narastającego napięcia i chce żeby „już było po wszystkim”. W innych wypadkach gwałtowny atak wywołuje osoba wobec, której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc stawiając swojej ofierze żądania, których nie jest ona w stanie spełnić. Poirytowany dotąd sprawca wpada w szal, traci całkowicie kontrolę nad swoim zachowaniem i może pobić, zranić, okaleczyć ofiarę, dokonać strasznych czynów nie licząc się ze skutkami swoich agresywnych działań. Ta faza trwa stosunkowo krótko, ale może się zakończyć dramatycznie: pobiciem uszkodzeniem ciała, a nawet śmiercią zaatakowanej osoby.

W trakcie ataku ofiara robi wszystko, żeby ochronić siebie i uspokoić partnera. Zabiegi te jednak rzadko przynoszą pożądany skutek. Wraz z ustaniem ataku przemocy ofiara znajduje się w stanie szoku, nie chce uwierzyć w to co się stało. Pojawia się u niej przerażenie, bezradność, poczucie wstydu, ale także złość, która powoduje, że najczęściej w tej fazie trwania przemocy osoby, które jej doznały decydują się na wezwanie pomocy i złożenie skargi, a więc początkują interwencję w sytuacji przemocy, nim rozpocznie się ona na nowo.

Faza miodowego miesiąca - jest to faza skruchy ze strony sprawcy i okazywania miłości. Agresor usprawiedliwia swoje zachowanie, okazuje żal z powodu tego co się stało i zaklina się, że to już się więcej nie powtórzy. Na nowo zdobywa zaufanie osoby, którą skrzywdził, staje się miły, uczynny. Ofiara wierzy w zapewnienia partnera, w to, że się zmienił bo z całych sił pragnie, żeby tak właśnie było i nawet jeśli sprawca chcąc utrzymać związek podda się terapii, jego agresywne zachowania zostaną powstrzymane. Bez specjalistycznej pomocy, sprawca nie jest w stanie długo wytrzymać w spokoju. Ponownie wzrasta w nim napięcie i wszystko zaczyna się od nowa...

CYKL PRZEMOCY. Opracowane na podstawie materiałów Fundacji im. Stefana Batorego

UWAGA!

Nie zatrzymana w porę przemoc nasila się z czasem. Z każdym następnym cyklem przemocy agresja wzrasta. Powrót do cyklu przemocy sprawca rozpoczyna zwykle od uszczypliwej uwagi, lekkiego popchnięcia, siarczystego przekleństwa, by po pewnym czasie dopuścić się ciężkiego uszkodzenia ciała, wymyślnych psychicznych tortur, trwałego okaleczenia, czy nawet zabójstwa. **Można jednak przerwać cykl przemocy!**

To osoba doznająca przemocy musi zwrócić się po pomoc do odpowiednich instytucji. Zapewnić bezpieczeństwo sobie i innym członkom rodziny, stopniowo uczyć się wyzwalać z przemocy i żyć na nowo bez przemocy. Sprawca natomiast musi poddać się oddziaływaniom korekcyjno- edukacyjnym. Ponieważ zachowania agresywne są zachowaniami wyuczonymi, można się ich oduczyć. Można też przy wsparciu specjalistów, uczyć się właściwych zachowań i reakcji pozwalających uporać się ze złością i agresją tak, aby życie w rodzinie bez przemocy było możliwe.

RODZAJE PRZEMOCY W RODZINIE- FORMY ZACHOWAŃ AGRESYWNYCH

Przemoc w rodzinie może przybierać różne formy i dokonywać się przy pomocy różnych instrumentów:

Przemoc fizyczna – wszelkiego rodzaju działania bezpośrednie z użyciem siły, których rezultatem jest nieprzypadkowe zranienie, np. popychanie, obezwładnianie, policzkowanie, szczypanie, kopanie, duszenie, bicie otwartą ręką, pięścią lub przedmiotami, oblewanie wrzątkiem lub substancjami żrącymi, użycie broni.

Przemoc psychiczna – prowadzi do zniszczenia pozytywnego obrazu własnej osoby, wykorzystuje mechanizmy psychologiczne np. wyśmiewanie, poniżanie, upokarzanie, zawstydzanie, narzucanie własnych poglądów, ciągle krytykowanie, kontrolowanie, ograniczanie kontaktów z innymi ludźmi, stosowanie gróźb, szantażowanie.

Przemoc seksualna – wymuszanie różnego rodzaju niechcianych zachowań w celu zaspokojenia potrzeb seksualnych sprawcy, np. nieakceptowanych pieszczot i praktyk seksualnych, seksu z osobami trzecimi, sadystycznych form współżycia, a także krytykowanie zachowań seksualnych.

Przemoc ekonomiczna – prowadzi do całkowitego uzależnienia finansowego od sprawcy, np. poprzez odbieranie zarobionych pieniędzy, uniemożliwianie podjęcia pracy, niezaspokajanie podstawowych potrzeb rodziny, okradanie, zaciąganie kredytów i zmuszanie do zaciągania pożyczek wbrew woli współmałżonka.

Zaniedbanie – ciągle niezaspokajanie podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych wobec dzieci osób starszych i chorych (potrzeba snu, jedzenia, mycia, odpoczynku).

Inny podział przemocy to:

Przemoc aktywna – na, którą składają się głównie nadużycia. Nadużycia to opisana wcześniej przemoc fizyczna, psychiczna i seksualna.

Przemoc pasywna – rozumiana jako zaniedbanie, zaniechanie opieki.

Przemoc gorąca – u jej podstaw znajdujemy furję, czyli dynamiczne i naładowane gniewem zjawisko pęknięcia tamy emocjonalnej, uruchamiające agresywne zachowanie. Furia najczęściej rozładowuje się w aktach bezpośredniej agresji fizycznej i psychicznej. Towarzyszy jej pragnienie wywołania cierpienia i spowodowanie szkód.

Przemoc chłodna – wydaje się znacznie spokojniejsza, choć czasem jest to spokój pozorny, skrywający silne emocje, ale skutecznie tłumione i kontrolowane. Sprawca sprawia wrażenie spokojnego, zrównoważonego, a w istocie realizuje pewien plan, dąży do osiągnięcia określonego celu. Jest nastawiony na wtargnięcie w psychikę ofiary.

OZNAKI PRZEMOCY

Istnieją pewne symptomy, wskazujące na to, że w rodzinie obecna jest przemoc. Aby rozpoznać to zjawisko należy sprawdzić czy ktoś z rodziny:

- zamienia drobne zajścia w wielkie kłótnie;
- rani Cię swoim zachowaniem;
- znieważa Cię, używa w stosunku do Ciebie obraźliwych słów, obleg, wyzwisk;
- ma nagle napady gniewu lub furii;
- niszczy rzeczy, które są Twoją własnością;
- odbiera Ci pieniądze lub nie chce dawać środków na życie;
- kontroluje wszystkie twoje zachowania, nie pozwala Ci podejmować żadnych decyzji;
- uniemożliwia Ci spotykanie czy widywanie się ze znajomymi lub rodziną;
- ośmiesza Cię, poniża, upokarza również w obecności innych;
- nieustannie Cię krytykuje;
- zastrasza Cię i manipuluje by kontrolować Ciebie i innych członków rodziny;
- grozi, że skrzywdzi Ciebie, Twoje dzieci lub innych członków rodziny;
- bije Cię, popycha, szarpie, kopie, policzkuje dusi;
- obwinia Cię za to, że Cię bije, a następnie obiecuje, że to więcej się nie zdarzy;
- wymaga od Ciebie, abyś uprawiała seks na zawołanie nawet jeśli nie masz na to ochoty i się nie zgadzasz;

Musisz rozważyć czy jesteś bezpieczna w swoim domu. Jeśli w twoim życiu występuje lub wystąpiła jedna lub więcej z wymienionych powyżej oznak, istnieje duże prawdopodobieństwo, że doznajesz przemocy w rodzinie. Nie lekceważ tego i zwróć się po pomoc do jednej z instytucji niosących pomoc rodzinom znajdującym się w kryzysie.

PRZEMOC W RODZINIE JEST PRZESTĘPSTWEM!

Przemoc jako przestępstwo przeciwko osobom bliskim ścigana jest prawem, zapisanym w artykułach kodeksu karnego.

„**Art. 207 § 1 k.k.** – znęcanie się fizyczne lub psychiczne nad osobą najbliższą lub inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą

nieporadną ze względu na jej stan psychiczny i fizyczny – podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat (ścigane z urzędu)*.

Art.191. § 1 k.k. – kto stosuje przemoc wobec osoby lub groźbę bezprawną w celu zmuszenia innej osoby do określonego działania, zaniechania lub znoszenia – podlega karze pozbawienia wolności do lat 3 (ścigane z urzędu)*.

Art.197. § 1 k.k. – kto przemocą lub groźbą bezprawną, lub podstępem doprowadza inną osobę do obcowania płciowego, podlega karze pozbawienia wolności od roku do 10 lat (ścigane na wniosek pokrzywdzonego)**.

Art.209. § 1 k.k. – kto uporczywie uchyla się od wykonywania, ciążącego na nim z mocy ustawy lub orzeczenia sądowego, obowiązku opieki przez nie łożenie na utrzymanie osoby najbliższej lub innej osoby i przez co naraża ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych – podlega karze pozbawienia wolności do lat 2 (ścigane na wniosek pokrzywdzonego)** ”

(* ściganie z urzędu polega na prowadzeniu przez prokuratora i policję postępowania niezależnie od woli i zgody osoby pokrzywdzonej. Wycofanie skargi lub odmowa zeznań nie jest podstawą do umorzenia postępowania, jeśli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że popełniono przestępstwo.

** ściganie na wniosek polega na wszczęciu postępowania na wniosek osoby pokrzywdzonej, postępowanie nie może być wszczęte bez zgody osoby pokrzywdzonej.)

Art 6 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie mówi, że „zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie są realizowane przez organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015, poz. 163) lub ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2015 r. poz. 1286) chyba, że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.

Do zadań własnych gminy należy w szczególności tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w tym:

- opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie;
- prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie;
- zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsca w ośrodkach wsparcia;
- tworzenie zespołów interdyscyplinarnych. ”

CHARAKTERYSTYKA GMINY ALWERNIA

Gmina Alwernia położona jest w zachodniej części województwa małopolskiego.

Zajmuje powierzchnię 76 km² i zamieszkała jest około **12,5 tys.** osób , w tym:

- 2119 osób (mieszkańcy do 18 roku życia);
- 7 971 osób (mieszkańcy w wieku produkcyjnym – kobiety od 18 do 60 lat oraz mężczyźni od 18 do 65 lat);
- 2419 osób (mieszkańcy w wieku poprodukcyjnym – kobiety od 60 lat oraz mężczyźni od 65 lat).

Zgodnie z podziałem administracyjnym w skład Gminy wchodzi 10 sołectw (Brodła, Grojec, Kwaczała, Mirów, Nieporaz, Okleśna, Podłęże, Poręba Żegoty, Regulice, Źródła) oraz miasto Alwernia.

Na terenie Gminy Alwernia są trzy Zespoły Szkół (szkoła podstawowa + gimnazjum), cztery Szkoły Podstawowe i trzy Przedszkola Samorządowe. W powyższych placówkach funkcjonuje 6 świetlic.

PODZIAŁ ADMINISTRACYJNY GMINY ALWERNIA

Położenie między Małopolską, a Śląskiem, wzdłuż ważnych szlaków komunikacyjnych: autostrady A4, drogi wojewódzkiej 780 Kraków - Oświęcim oraz planowanego zjazdu z autostrady. Na obszar gminy składają się bowiem dwie jednostki geomorfologiczne: Grzbiet Tenczyński stanowiący część Jury Krakowsko – Częstochowskiej oraz Dolina Górnej Wisły, która należy do Kotliny Oświęcimskiej. Wchodzą one w skład Jurajskiego Parku Krajobrazowego utworzonego w 1981 roku i obejmują prawie dwie trzecie obszaru Gminy. Ze względu na wartości przyrodnicze, gmina znajduje się w strefie krajobrazu chronionego.

Instytucjonalną działalność na rzecz pomocy osobom i rodzinom będącym w trudnej sytuacji życiowej prowadzi Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Alwerni. Z obserwacji pracowników socjalnych oraz na podstawie analizy dokumentów (głównie w oparciu o dane zawarte w wywiadach środowiskowych) wynika, że występowanie zjawiska przemocy na przestrzeni ostatnich lat stało się tematem, o którym częściej się mówi. Jednak jest to nadal temat wstydlivy dla rodziny, często zatajany, aż do chwili zaistnienia sytuacji drastycznych, połączonych z bezpośrednią przemocą fizyczną.

Na terenie Gminy Alwernia pomoc w przeciwdziałaniu przemocy świadczą następujące podmioty: Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej, Komisariat Policji, Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, wszystkie placówki oświatowe oraz Niepubliczny Zakłady Opieki Zdrowotnej.

W 2011 roku Zarządzeniem Nr 14/2011 Burmistrza Gminy Alwernia powołany został Zespół Interdyscyplinarny, którego działaniem jest koordynowanie systemu przeciwdziałania przemocy domowej na najniższym szczeblu samorządu terytorialnego – w obszarze gminy. Zespół to grupa ludzi, specjalistów z różnych dziedzin, zajmująca się rozwiązaniem konkretnego problemu przy wykorzystaniu zasobów będących w dyspozycji każdego z członków takiego Zespołu. Jego funkcjonowanie określone jest w drodze porozumień zawartych między gminą a podmiotami niosącymi pomoc osobom doznającym przemocy w rodzinie.

W skład Zespołu Interdyscyplinarnego wchodzi członkowie:

- jednostek organizacyjnych pomocy społecznej,
- Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- Policji,
- oświaty,
- ochrony zdrowia,
- organizacji pozarządowych,

- kuratorów sądowych

ZADANIA ZESPOŁU INTERDYSCYPLINARNEGO:

- integrowanie i koordynowanie działań w/w podmiotów,
- diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie,
- podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku,
- inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie,
- rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielania pomocy w środowisku lokalnym, inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie.

W celu rozwiązywania problemów związanych z wystąpieniem przemocy w rodzinie Zespół może tworzyć **grupy robocze**. Skład grupy roboczej nie różni znacząco od składu Zespołu. Są to również przedstawiciele: jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policji, oświaty, ochrony zdrowia, jak również kuratorzy sądowi, przedstawiciele innych podmiotów, specjaliści w dziedzinie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

REALIZACJA PROCEDURY „NIEBIESKIE KARTY” WYKONYWANA PRZEZ ZESPÓŁ INTERDYSCYPLINARNY/GRUPĘ ROBOCZĄ.

ZADANIA CZŁOKÓW ZESPOŁU/GRUPY ROBOCZEJ W RAMACH PROCEDURY:

1. udzielenie pomocy osobie, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie;
2. podejmowanie działania w stosunku do osoby, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, w celu zaprzestania stosowania tego rodzaju zachowań;
3. zapraszanie osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, na spotkanie zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej;
4. opracowanie indywidualnego planu pomocy dla osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie i jej rodziny, który zawiera propozycje działań pomocowych.
5. rozstrzyganie o braku zasadności podejmowania działań.

CZYNNOŚCI WYKONYWANE PRZEZ ZESPÓŁ GRUPĘ ROBOCZĄ W RAMACH PROCEDURY:

- na posiedzenie zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej zaprasza się osobę, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, przy czym należy podkreślić, iż nie dotyczy to dzieci,
- niestawiennictwo osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, nie wstrzymuje prac zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej,
- członkowie zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej, w obecności osoby, wobec której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, dokonują pogłębionej analizy sytuacji rodziny, ustalają indywidualny plan pomocy dla osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie w zakresie działania wszystkich podmiotów, realizujących procedurę „Niebieskie Karty” i wypełniają formularz „Niebieska Karta – C”, który stanowi załącznik nr 3 do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta”,
- indywidualny plan pomocy obejmuje ogół działań podejmowanych przez osobę, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, oraz podmioty realizujące procedurę „Niebieskie Karty”, w celu poprawy sytuacji życiowej tej osoby oraz jej rodziny, może on ulec zmianie w zależności od potrzeb i sytuacji osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, w szczególności w sytuacji stwierdzenia nowego zdarzenia stosowania przemocy w rodzinie w trakcie działań dokonywanych przez zespół interdyscyplinarny lub grupę roboczą,
- przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego wzywa osobę, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, na spotkanie zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej,
- członkowie zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej w obecności osoby, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie, wypełniają formularz „Niebieska Karta – D”, który stanowi załącznik nr 4 do rozporządzenia,

- formularze „Niebieska Karta – C” i „Niebieska Karta – D” podpisuje przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego,
- zespół interdyscyplinarny lub grupa robocza ustala harmonogram wizyt funkcjonariusza Policji, sprawdzające stan bezpieczeństwa osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie,
- wszystkie działania, podejmowane w związku z realizacją procedury „Niebieskie Karty” są dokumentowane. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa dokumenty są przekazywane organom właściwym do prowadzenia postępowania przygotowawczego,

WSKAZÓWKI:

1. JEŻELI OSOBA, WOBEC KTÓREJ ISTNIEJE PODEJRZENIE, ŻE STOSUJE PRZEMOC W RODZINIE NADUŻYWA ALKOHOLU, CZŁONKOWIE ZESPOŁU INTERDYSCYPLINARNEGO LUB GRUPY ROBOCZEJ KIERUJĄ JĄ DO GMINNEJ KOMISJI ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH,

2. JEŻELI ZACHODZI PODEJRZENIE, ŻE OSOBA, WOBEC KTÓREJ ISTNIEJE PODEJRZENIE, ŻE STOSUJE PRZEMOC W RODZINIE DOPUŚCIŁA SIĘ PO RAZ KOLEJNY STOSOWANIA PRZEMOCY W TRAKCIE DZIAŁAŃ DOKONYWANYCH PRZEZ ZESPÓŁ INTERDYSCYPLINARNY LUB GRUPĘ ROBOCZĄ, WYPEŁNIA SIĘ FORMULARZ „NIEBIESKA KARTA – C” W ZAKRESIE NIEZBĘDNYM DO UDOKUMENTOWANIA NOWEGO ZDARZENIA

Dla osób dotkniętych przemocą w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Alwerni dostępna jest pomoc w formie poradnictwa specjalistycznego, które zapewnia psycholog w Punkcie Informacyjno-Konsultacyjnym.

**PUNKT
INFORMACYJNO – KONSULTACYJNY
DLA OSÓB DOTKNIĘTYCH PRZEMOCĄ**

CZYNNY:

**W KAŻDĄ PIERWSZĄ ŚRODĘ MIESIĄCA
W GODZ. 15.00. – 17.00**

ORAZ

**TRZY KOLEJNE CZWARTKI MIESIĄCA
W GODZ. 9.00 – 11.00**

**W SIEDZIBIE
MIEJSKIEGO OŚRODKA POMOCY SPOŁECZNEJ
W ALWERNI**

**DYŻUR PEŁNI PSYCHOLOG
- PANI MGR EDYTA KOCOT**

NUMER KONTAKTOWY: 12 283 30 31

ulotka: opracowanie własne

Poza terenem gminy pomoc uzyskać można w Powiatowym Ośrodku Interwencji Kryzysowej (POIK) w Chrzanowie, ul. Marii Skłodowskiej- Curie 10, 32- 500 Chrzanów.

Celem działania POIK jest realizowanie zadań z zakresu pomocy społecznej obejmujących w szczególności: zapewnienie kompleksowej pomocy, w tym: psychologicznej, pedagogicznej, prawnej osobom i rodzinom znajdującym się w kryzysie - ze szczególnym uwzględnieniem osób doświadczających przemocy w rodzinie. Ośrodek funkcjonuje całodobowo przez cały rok.

Oferta pomocy POIK adresowana jest do wszystkich mieszkańców powiatu chrzanowskiego znajdujących się w sytuacjach zagrażających zdrowiu i życiu takich jak: doświadczanie przemocy w rodzinie lub ze strony innych osób, myśli lub próby samobójcze. W obliczu innych poważnych zagrożeń i kryzysów takich jak: nadużycia seksualne, - uzależnienia, - kryzysy małżeńskie, - kryzysy wieku adolescencji, kłębki żywiołowe i wypadki losowe lub - znajdujących się w innych sytuacjach trudnych psychologicznie (np. strata bliskiej osoby, żaloba, ciężka choroba, przebyty rozwód, trudności w relacjach społecznych, problemy wychowawcze, gwałtowna zmiana sytuacji życiowej).

DIAGNOZA ŚRODOWISKA LOKALNEGO

Diagnozę środowiska lokalnego sporządzono na podstawie otrzymanych informacji z: Komisariatu Policji w Alwerni, Szkół z terenu Gminy Alwernia, Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Alwerni oraz od pracowników socjalnych Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Alwerni. Diagnoza obejmuje lata 2013, 2014, 2015.

Tabela 1: Dane Statystyczne Komisariatu Policji w Alwerni

Rok	Liczba sporządzonych „Niebieskich Kart”	Liczba zawiadomień o przestępstwie znęcania się nad rodziną	Liczba skierowanych do Sądu Aktów oskarżenia	Płeć osoby, co do której zachodzi przypuszczenie, że stosuje przemoc	Liczba dzieci, które były pokrzywdzone na skutek przemocy domowej
2013	20	7	1	Mężczyzna	0
2014	16	6	2	Mężczyzna	0
2015	19	6	3	Mężczyzna	0

Tabela 2: Dane Statystyczne Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Alwerni

LICZBA ZAŁOŻONYCH „NIEBIESKICH KART” (NK) W POSZCZEGÓLNYCH LATACH		
2013	2014	2015
17 „NK” z czego: 2 karty zostały założone przez tut. Ośrodek 14 kart zostało założonych przez funkcjonariuszy Policji	16 „NK” z czego: 5 kart zostało założonych przez tut. Ośrodek 8 kart zostało założonych przez funkcjonariuszy Policji 2 karty zostały założone przez pedagoga 1 karta została założona przez placówkę Oświatową	18 „NK” z czego: 14 kart zostało założonych przez funkcjonariuszy Policji 4 karty zostały założone przez tut. Ośrodek

Tabela 2 obrazuje, że na przekroju trzech ostatnich lat przemoc na terenie Gminy Alwernia rośnie, lub wzrasta świadomość osób dotkniętych przemocą. Instytucją, która najczęściej wszczyna procedurę „Niebieskiej Karty” jest Policja.

Tabela 3: Osoby dotknięte przemocą z uwagi na płeć

Płeć osób, co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą		
2013	2014	2015
15 kobiet 2 mężczyzn	12 kobiet 2 mężczyzn 2 DZIECI	14 kobiet 2 mężczyzn 2 DZIECI

Powyższa tabela świadczy, że w dalszym ciągu to kobiety są osobami, co do której istnieje podejrzenie, że są ofiarami przemocy.

Tabela 4: Dane Statystyczne Punktu Informacyjno- Konsultacyjnego dla osób dotkniętych przemocą.

Liczba osób korzystających z konsultacji psychologicznej
--

2013	2014	2015
9 z czego: 6 osób to osoby doznające przemocy 3 osoby to stosujące przemoc	15 z czego: 12 osób to osoby doznające przemocy 3 osoby to stosujące przemoc	15 z czego: 11 osób to osoby doznające przemocy 4 osoby to stosujące przemoc

Powyższe dane jasno obrazują, że coraz więcej osób potrzebuje pomocy w formie konsultacji psychologicznej. Coraz częściej z takiej pomocy korzystają osoby pokrzywdzone, jednak w 2015r. wzrosła liczba osób, które dopuszczają się przemocy wobec najbliższych.

OPIS ZAKRESU DZIAŁAŃ POSZCZEGÓLNYCH PLACÓWEK OŚWIATOWYCH GMINY ALWERNIA W LATACH 2013-2015 W ZAKRESIE PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY (informacje przekazane w formie pisemnej Ośrodkowi przez szkoły).

Zespół Szkół Nr 1 w Alwerni

Z diagnozy w/w szkoły wynika, że w czasie przerw lekcyjnych zdarzają się incydenty dotyczące agresji werbalnej i niewerbalnej.

W latach 2013-2015 nie składano wniosków do Sądu czy na Policję dotyczących stosowania przemocy wśród uczniów oraz nie zakładano „Niebieskiej Karty”. Po zdarzeniach z udziałem przemocy w zależności od ich nasilenia prowadzone były rozmowy wychowawczo- interwencyjne (dyrektor, pedagog, wychowawca), kończące się udzieleniem kary statutowej (uwaga, upomnienie lub nagana dyrektora szkoły itp.). Rodzice ucznia zawsze są informowani o zaistniałej sytuacji. W poważniejszych sprawach wzywani są do osobistego stawiennictwa w szkole. Szkoła posiada procedurę dotyczącą reagowania na występowanie przemocy wśród uczniów. Szkoła prowadzi zajęcia z zakresu przemocy wśród uczniów. Są to m.in. lekcje wychowawcze prowadzone przez wychowawców i pedagoga, realizacja kampanii „ Zachowaj trzeźwy umysł”, zajęcia warsztatowe uczniów dotyczące odpowiedzialności nieletnich, profilaktyki w sprawie agresji i przemocy, prelekcje policjantów zarówno dla uczniów jak i rodziców.

Zespół Szkół Nr 3 w Kwaczale

Z diagnozy w/w szkoły wynika, że na terenie placówki szkolnej zdarzały się incydentalne przypadki agresji słownej, które nie skutkowały powiadomieniem Sądu ani też Policji. Działania prowadzone wobec uczniów wykazujących symptomy przemocy to:

- rozmowa dyscyplinująca z agresorem przeprowadzona przez pedagoga szkolnego,
- rozmowa z uczniem w obecności rodziców,
- rozmowa uczestników zdarzenia z wychowawcą,
- obniżenie zachowania

W szkole funkcjonuje procedura działań z zakresu wystąpienia wśród uczniów przemocy. Szkoła prowadziła zajęcia profilaktyczne z zakresu przemocy wśród uczniów.

W roku 2014 szkoła założyła jedną „ Niebieską Kartę”. W tej sytuacji osobą pokrzywdzoną był 8-letni chłopiec, natomiast przemocy dopuszczał się jego ojciec.

Zespół Szkół Nr 2 w Brodlach

Z ankiet przeprowadzonych wśród uczniów szkoły wynika, że uczniowie czują się w niej bezpiecznie. Podczas przerw lekcyjnych zdarzają się bardzo rzadko akty przemocy. Głównie są to przepychanki i agresja słowna nie wymagające interwencji Policji. W młodszych klasach zdarzały się wyśmiewania i przezwiska. Wychowawca i pedagog na bieżąco interweniowali w tych sprawach - były prowadzone pogadanki, warsztaty „ jak radzić sobie z przemocą”.

W latach 2013-2015 szkoła nie składała żadnych wniosków do Sądu ani na Policję o podejrzeniu stosowania przemocy. Nie założono również żadnej „ Niebieskiej Karty”. Szkoła posiada procedury działań na wypadek wystąpienia wśród uczniów przemocy (zawarte w statucie). Pedagog, wychowawca klasy, a także psycholog z poradni psychologiczno-pedagogicznej prowadzili warsztaty i pogadanki na temat przemocy. Uczniowie wzięli udział w spotkaniu z policjantami w ramach *Zintegrowana Polityka Bezpieczeństwa*. Szkoła w 2015r. uzyskała Certyfikat Szkoły Promującej

Bezpieczeństwo. Psycholog prowadziła pedagogizację rodziców na temat przemocy na zebraniu ogólnym.

Szkoła Podstawowa w Okleśnej

Z diagnozy w/w szkoły wynika, że na terenie placówki szkolnej zdarzały się incydentalne przypadki agresji słownej, które nie skutkowały powiadomieniem Sądu ani też Policji oraz nie została założona „Niebieska Karta”. W szkole funkcjonuje procedura działań z zakresu wystąpienia wśród uczniów przemocy. Szkoła prowadziła zajęcia profilaktyczne z zakresu przemocy wśród uczniów.

Działania prowadzone wśród uczniów po zdarzeniach przemocy to:

- rozmowa dyscyplinująca z agresorem przeprowadzona przez pedagoga szkolnego,
- rozmowa z uczniem w obecności rodziców,
- rozmowa uczestników zdarzenia z wychowawcą,
- obniżenie zachowania.

Szkoła Podstawowa w Porębie Żegoty

Z diagnozy w/w szkoły wynika, że szkoła obserwuje sporadyczne objawy agresji wśród uczniów w postaci tzw. „mowy nienawiści”. Jest to powszechne zjawisko, wynikające ze stereotypizacji. Nauczyciele prowadzą różnorodne działania antydyskryminacyjne i są to między innymi:

- lekcje wychowawcze o tolerancji, poszanowaniu indywidualności (realizacja programu „ Spójrz inaczej”)
- lekcje przedmiotowe- kultury innych państw i tolerancja ze względu na kolor skóry, religie itp.- lekcja na żywo „ Żydzi w Polsce”
- spotkania z Policją- pogadanki nt. zagrożeń w sieci, cyberprzemocy, praw człowieka;
- obchody szkolnego „ Dnia Praw Dziecka”
- gazetki tematyczne
- umieszczono skrzynkę „ Mam problem”
- szkoła przystąpiła do projektu „ Szkoła Równego Traktowania” oraz za pośrednictwem lokalnego stowarzyszenia, realizuje się projekt antydyskryminacyjny w ramach działania „ Bezpieczna i Przyjazna Szkoła”.

Ponadto nauczyciele w wywiadzie stwierdzili, że starają się reagować na bieżąco na sytuacje wymagające interwencji- rozmowy z dziećmi, z rodzicami, praca w grupach. Ankietowani nauczyciele wymieniają różnorodne działania antydyskryminacyjne, które podjęli w ostatnich dwóch latach.

Szkoła Podstawowa w Grojcu

Z diagnozy w/w szkoły wynika, że na terenie placówki szkolnej zdarzały się incydentalne przypadki agresji słownej, które nie skutkowały powiadomieniem Sądu ani też Policji oraz nie została założona „ Niebieska Karta”. W szkole funkcjonuje procedura działań z zakresu wystąpienia wśród uczniów przemocy. Szkoła prowadziła zajęcia profilaktyczne z zakresu przemocy wśród uczniów. Raz w miesiącu podczas przerw pedagog prowadził rozmowy z uczniami zapobiegające złym zachowaniom, wzmocniał również pozytywne zachowania.

Tabela 5: Dane Statystyczne Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Alwerni (GKRPA)

Rok	Liczba osób, które uczestniczyły w zajęciach grupy wsparcia dla osób uzależnionych od alkoholu	Liczba osób skierowanych na badanie w kwestii uzależnienia od alkoholu
2013	84	17
2014	64	18
2015	68	16

Powyższa tabela wskazuje, że problem alkoholowy dotyka wiele osób, które nie radzą sobie z uzależnieniem i szukają pomocy w formie grup wsparcia. Grupa wsparcia daje możliwość lepszemu zrozumieniu problemu oraz że nie pozostaje się z nim samemu.

Inną grupą są osoby, które twierdzą, że nie mają problemu z alkoholem i jego picie kontrolują. Osoby z tej grupy kieruje się na badanie w tej kwestii.

Z informacji pozyskanej z GKRPA w Alwerni w latach 2013-2015 wynika, iż nie zakładano „Niebieskiej Karty”. Należy podkreślić, że członkowie GKRPA bardzo angażują się w sprawy ludzi dotkniętych przemocą poprzez udział w grupach roboczych.

Z diagnozy oraz informacji Przychodni Lekarskiej „Medycyna” Sp.z.o.o w Alwerni wynika, że w latach 2013, 2014, 2015 nie wszczynano procedury „Niebieskiej Karty” oraz lekarze nie wydawali osobom pokrzywdzonym zaświadczeń o ewentualnym pobiciu.

CELE PROGRAMU

Cel główny:

Celem głównym programu jest przeciwdziałanie przemocy w rodzinie, a także zwiększenie skuteczności działań oraz dostępności pomocy.

Cele szczegółowe:

- 1) Wsparcie i profesjonalna pomoc doradcza, psychologiczna, socjalna rodzinom dotkniętym przemocą. Realizatorem zadania będą: pracownicy socjalni, pedagodzy, psycholog.
- 2) Podnoszenie świadomości społecznej w zakresie zjawiska przemocy i sposobów radzenia sobie z tym problemem (działania informacyjno- edukacyjne) poprzez:
 - edukację w zakresie przemocy domowej kierowaną do dzieci i młodzieży szkolnej- realizatorem zadania będą: pedagodzy i wychowawcy wszystkich szkół;
 - edukację osób dorosłych w tym rodziców uczniów w zakresie przemocy domowej - tym zadaniem będą zajmować się: MOPS, Policja, Placówki Oświatowe, Służba Zdrowia, GKRPA;
 - realizacja kampanii profilaktyczno- edukacyjnych przeciw przemocy w rodzinie - realizatorami zadania będą: MOPS, Policja Służba Zdrowia, GKRPA
- 3) Poszerzenie wiedzy kadry zajmującej się przeciwdziałaniem przemocy i poprawy skuteczności podejmowanych działań poprzez:
 - zarządzanie Gminnym systemem Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie - realizatorem zadania będzie Kierownik MOPS;
 - kontynuację pracy zespołu interdyscyplinarnego w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie - realizatorami będą: MOPS, Policja, Oświata, Służba Kuratorska, GKRPA;
 - podniesienie wiedzy z zakresu przemocy w rodzinie, pracowników socjalnych, policjantów, pedagogów, kuratorów, GKRPA, Służby Zdrowia poprzez uczestnictwo w szkoleniach - realizatorem będzie MOPS;
 - kontynuację współpracy przy realizacji procedury „ Niebieskiej Karty”- realizatorami będą: MOPS, Policja, GKRPA, Oświata, Służba Zdrowia;
- 4) Zapewnienie profesjonalnego wsparcia dla osób doznających przemocy oraz osób stosujących przemoc- realizatorem będzie psycholog.
- 5) Działania zmierzające do przerwania przemocy w rodzinie oraz zmniejszenia negatywnych następstw występowania przemocy u ofiar i świadków przemocy:
 - interwencja w przemocy domowej - realizator: Policja,
 - opracowanie i realizacja planów pomocy ofiarom przemocy - realizatorami będą: MOPS, Zespół Interdyscyplinarny;
 - realizacja działań w zakresie przeciwdziałania przemocy przez Zespół Interdyscyplinarny - realizatorami będą: MOPS, Policja, Oświata, kurator sądowy, GKRPA;
 - zawiadomienie Policji lub Prokuratury o domniemaniu popełnieniu przestępstwa znęcania się nad rodziną- realizatorzy: MOPS, Oświata, GKRPA;
 - stosowanie działań w ramach procedury „ Niebieska Karta”- realizatorzy: Policja, MOPS, Oświata, Służba Zdrowia, GKRPA;
 - kierowanie sprawców przemocy do programów terapeutycznych - realizatorzy: MOPS, GKRPA;

- stosowanie wobec uzależnionych sprawców przemocy procedury sądowego zobowiązania do leczenia odwykowego - realizatorami będą: Policja, GKRPA.

ADRESACI PROGRAMU

Program przeznaczony jest w szczególności dla mieszkańców Gminy Alwernia, w tym:

- rodzin i osób dotkniętych zjawiskiem przemocy,
- rodzin i osób zagrożonych zjawiskiem przemocy,
- osób stosujących przemoc,
- sprawców przemocy,
- służb zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie.

REALIZACJA PROGRAMU

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie realizowany jest od roku 2010 i rozpoczął się spotkaniem wszystkich instytucji w ramach koalicji „ Stop Przemocy” i osób zaangażowanych w Program, w trakcie którego zostały omówione role i zadania poszczególnych partnerów Programu działających na rzecz przeciwdziałania zjawisku przemocy domowej.

Cele określone w Programie na lata 2016 – 2020 wynikają z przeprowadzonej analizy sytuacji diagnozy potrzeb w zakresie problematyki przemocy domowej.

Sprawne funkcjonowanie gminnego systemu przeciwdziałania w rodzinie zakłada koordynację i spójność działań, w tym dobry przepływ informacji między partnerami – jednostką pomocy społecznej, ochroną zdrowia, kuratorami, policją, instytucjami oświaty, organizacjami pozarządowymi.

Pełna realizacja wyznaczonych celów jest uzależniona od stopnia zaangażowania wyżej wymienionych podmiotów w stworzeniu systemu uniemożliwiającego rodzinie uzyskanie specjalistycznego wsparcia i niezbędnej pomocy, by sama stawała się niezależna, wydolna i zaradna.

Program na lata 2016 – 2020 realizowany będzie przez Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie przy udziale Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Alwerni.

PRZEWIDYWANE EFEKTY REALIZACJI PROGRAMU

Program na lata 2016-2020 przyczyni się do:

- pogłębienia wiedzy społeczności lokalnej na temat zjawiska przemocy domowej,
- zmiany postaw społecznych wobec zjawiska przemocy w rodzinie,
- udzielania profesjonalnej pomocy ofiarom przemocy w rodzinie, ochrony ofiar przemocy poprzez wsparcie psychologiczne, usprawnienie systemu pomocy rodzinom dotkniętym przemocą,
- systematycznej edukacji środowiska lokalnego na temat przemocy w rodzinie poprzez rozpowszechnianie ulotek, plakatów, broszury, a także zamieszczanie informacji na stronie internetowej Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Alwerni, zbudowania systemu działań w zakresie pomocy rodzinom i osobom dotkniętym przemocą, spadku liczby przypadków przemocy w rodzinie.

MONITORING I EWALUACJA

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie będzie zarządzany przez Kierownika Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Alwerni. Program monitorowany będzie przez Zespół Interdyscyplinarny w Alwerni. Monitorowanie realizacji Programu odbywać się będzie w oparciu o sprawozdawczość, która dotyczyć będzie danych uzyskanych na koniec każdego roku realizacji Programu, tj.:

- instytucji pomagających ofiarom przemocy w rodzinie,

- form udzielanej pomocy ofiarom przemocy w rodzinie,
- form działań kierowanych do sprawców przemocy w rodzinie.

Ewaluacja będzie zawierać: liczbę interwencji domowych, w tym z powodu przemocy w rodzinie, liczbę pokrzywdzonych w wyniku przemocy domowej, liczbę sprawców przemocy domowej, ilość wszczętych procedur „Niebieskiej Karty”. Ewaluację Programu prowadzić będzie Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Alwerni we współpracy z wszystkimi instytucjami realizującymi Program.

TERMIN REALIZACJI DZIAŁAŃ

Program realizowany będzie w okresie od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2020 r.

FINANSOWANIE PROGRAMU

Źródłem finansowania zadań zawartych w Gminnym Programie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2016-2020 będzie Gmina Alwernia w ramach środków własnych.

HARMONOGRAM DZIAŁAŃ PROGRAMU NA LATA 2016-2020

Zadania	Terminy - miesiące											
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Działania informacyjno- edukacyjne dla społeczności lokalnej (ulotki, plakaty)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Funkcjonowanie zespołu interdyscyplinarnego	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Działanie Punktu Informacyjnego Konsultacyjnego dla Osób Dotkniętych Przemocą w Rodzinie	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Udział w specjalistycznych szkoleniach dot. przemocy dla różnych grup zawodowych stykających się z problematyką przemocy w rodzinie										x		

ZAKOŃCZENIE

Aby skutecznie pomagać osobom stosującym przemoc, nie wystarczy znajomość procedur czy podstawowych technik psychologicznych. Ważna jest również osobista postawa wobec tych osób i samego zjawiska, znajomość ich dynamiki psychicznej, świadomość własnych reakcji i umiejętności rozmowy, która pomoże zatrzymać przemoc, a jednocześnie wspierać człowieka. Świadomość ta wymaga dużych nakładów pracy nad samym sobą każdego specjalisty, który chce przeciwdziałać przemocy.

Trudno jest jednoznacznie sprawdzić, jak często i kto jest ofiarą przemocy. Osoby doznające przemocy nie chcą rozmawiać na ten temat. Często problem zostaje w czterech ścianach w „zacisku ogniska domowego”, które staje się piekłem.

Od początku istnienia świata ludzie radzą sobie z bólem i zagrożeniami w różny sposób. Jedni przez atakowanie, inni przez działania mające na celu oddalenie się od źródła zagrożenia. Niestety, gdy oprawca jest ukochana osoba, nie reagujemy w sposób naturalny. Przemoc w rodzinie to zjawisko, które nigdy nie powinno mieć miejsca. Nikt nie ma prawa naruszać praw i dóbr osobistych człowieka, powodować cierpienia. Niestety przemoc w rodzinie występuje od zawsze i nigdy całkowicie nie zniknie. Nie oznacza to jednak, że nie należy podejmować działań mających na celu zmniejszenie skali tego zjawiska. Wręcz przeciwnie. Trzeba każdego dnia podejmować wysiłek ukierunkowany na zapobieganie temu zjawisku i udzielać wsparcia tym, którym nie udało się tych przykrych doświadczeń uniknąć.

Opracowany Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na terenie Gminy Alwernia pozwoli na dążenie do osiągnięcia wytyczonych celów. Osiągnięcie zawartych w Programie celów

umożliwi dobrą współpracę jednostek i podmiotów działających na rzecz osób i rodzin. Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie nie jest dokumentem zamkniętym i będzie podlegał modyfikacjom w zależności od pojawiających się nowych potrzeb i możliwości.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Alwerni

mgr Tomasz Tomaszewski